

2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 283, 24.11.2007.

Ordonanța Tribunalului din 24 aprilie 2012 — Alstom/Comisia

(Cauza T-517/09) (¹)

(„Concurență — Piața transformatorilor de putere — Scrisoare a contabilului Comisiei — Refuz de a accepta constituirea unei garanții bancare ca mod de acoperire provizorie a amenzii — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”)

(2012/C 174/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Alstom (Levallois-Perret, Franța) (reprezentanți: J. Derenne și A. Müller-Rappard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet, N. von Lingen și K. Mojzesowicz, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a Deciziei C(2009) 7601 final a Comisiei din 7 octombrie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/39.129 — Transformatoare de putere) prin care se impune o amendă reclamantei și, pe de altă parte, cerere de anulare a scrisorii contabilului Comisiei din 10 decembrie 2009 prin care se refuză depunerea unei garanții bancare ca mod de recuperare provizorie a acestei amenzi

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cererii de anulare a scrisorii contabilului Comisiei Europene din 10 decembrie 2009 prin care se refuză depunerea unei garanții bancare ca mod de acoperire provizorie a amenzii impuse prin Decizia C(2009) 7601 final a Comisiei din 7 octombrie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/39.129 — Transformatoare de putere)
2. Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

(¹) JO C 51, 27.2.2010.

Ordonanța Tribunalului din 16 aprilie 2012 — F91 Diddeléng și alții/Comisia

(Cauza T-341/10) (¹)

(„Acțiune în anulare — Clasarea unei plângeri — Neinițierea unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Inexistența unui act atacabil — Inadmisibilitate”)

(2012/C 174/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: F91 Diddeléng (Dudelage, Luxemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Franța), Thomas Gruszczynski (Amnéville,

Franța), Rainer Hauck (Maxdorf, Germania), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Franța) și Yann Thibout (Algrange, Franța) (reprezentanți: L. Misson, C. Delrée și G. Ernes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Rozet și P. Van Nuffel, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) (Mondercange, Luxemburg) (reprezentanți: inițial K. Daly, solicitor, și D. Keane, SC, ulterior K. Daly)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 3 iunie 2010 de clasare a plângerii depuse de reclamanți împotriva Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF), cerere de anulare a regulamentelor FLF care încalcă articolele 39 CE și 81 CE, precum și o cerere prin care se solicita aplicarea „oricărei sancțiuni utile”.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. F91 Diddeléng, Julien Bonnetaud, Thomas Gruszczynski, Rainer Hauck, Stéphane Martine, Grégory Molnar și Yann Thibout suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Fédération luxembourgeoise de football (FLF) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 aprilie 2012 — Hassan/Consiliul

(Cauza T-572/11 R II)

(„Procedură privind măsurile provizorii — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Cerere de măsuri provizorii — Cerere nouă — Fapte noi — Lipsă — Inadmisibilitate”)

(2012/C 174/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Samir Hassan (Damasc, Siria) (reprezentanți: É. Morgan de Rivery și E. Lagathu, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Kyriakopoulou și M. Vitsentzatos, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii, în special, cerere de suspendare a punerii în aplicare a măsurilor restrictive pe care Consiliul le-a adoptat împotriva Siriei, în măsura în care aceste măsuri îl privesc pe reclamant

Dispozitivul

1. *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
2. *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 aprilie 2012
— Ternavsky/Consiliul**

(Cauza T-163/12 R)

*(„Măsuri provizorii — Politica externă și de securitate comună
— Măsuri restrictive împotriva Belarusului — Înghetarea
fondurilor și a resurselor economice — Cerere de suspendare
a executării — Nerespectarea cerințelor de formă —
Inadmisibilitate”)*

(2012/C 174/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Anatoly Ternavsky (Moscova, Rusia) (reprezentanți: C. Rapin și E. Van den Haute, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul

Cerere de suspendare a executării punctului 2 din anexa II la Decizia de punere în aplicare 2012/171/PESC a Consiliului din 23 martie 2012 privind punerea în aplicare a Deciziei 2010/639/PESC privind măsuri restrictive împotriva Belarusului (JO L 87, p. 95) și a punctului 2 din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 265/2012 din 23 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsurile restrictive împotriva Belarus (JO L 87, p. 37).

Dispozitivul

1. *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
2. *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 2 martie 2012 — Franța/Comisia

(Cauza T-135/12)

(2012/C 174/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter și J. Rossi, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă formulată, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 9403 final a Comisiei din 20 decembrie 2011 prin care se declară compatibil cu piața internă, în anumite condiții, ajutorul acordat de Republica Franceză în favoarea France Télécom privind reforma modului de finanțare a pensiilor funcționarilor de stat care lucrează pentru France Télécom [ajutorul de stat nr. C 25/2008 (ex NN 23/2008)].

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, care cuprinde două aspecte, întemeiat pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia a considerat că reforma modului de finanțare a pensiilor funcționarilor de stat care lucrează pentru France Télécom constituia un ajutor de stat. Reclamanta susține că:
 - Comisia ar fi considerat în mod eronat că reducerea contribuției care trebuie plătită statului de France Télécom nu compensează dezavantajul structural suportat de această întreprindere în urma intrării în vigoare a legii din 1990 și că măsura acordă France Télécom un avantaj;
 - cu titlu subsidiar, Comisia ar fi considerat în mod eronat că France Télécom a beneficiat de un avantaj începând din anul 1996, în pofida plății unei contribuții forfetare excepționale de către această întreprindere.
2. Al doilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe o încălcare a articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, întrucât Comisia a condiționat compatibilitatea măsurii în cauză de respectarea condiției prevăzute la articolul 2 din decizia în litigiu. Acest al doilea motiv cuprinde două aspecte.
 - Prin intermediul primului aspect, reclamanta susține că articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE a fost încălcat de Comisie atunci când aceasta a considerat că rata de echitate concurențială nu era atinsă în speță ca urmare a neluării în considerare a riscurilor care nu sunt comune la calcularea contribuției plătite de France Télécom în urma intrării în vigoare a legii din 1996.
 - Prin intermediul celui de al doilea aspect, reclamanta susține, cu titlu subsidiar, că articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE a fost încălcat de Comisie atunci când aceasta a refuzat să aprecieze insuficiența ratei de echitate concurențială ținând seama de plata unei contribuții forfetare excepționale de către France Télécom și atunci când a concluzionat că această întreprindere nu fusese pusă într-o situație de echivalență completă cu concurențele sale până în 2043.